

do nieprawidłowości, które miały miejsce dziesięć lat wcześniej, to jest w czasie, gdy obowiązywało inne uregulowanie prawne, które nie przewidywało takiego terminu, lecz ograniczało kontrolę do zachowania rozsądnego terminu.

W czwartym zarzucie nieważności skarżąca twierdzi, że żądanie Komisji, by obciążyć ją spornymi kwotami po upływie piętnastu–dwudziestu lat od danej nieprawidłowości, jest przedawnione z uwagi na zbyt długi czas trwania postępowania, a ewentualnie, że doszło do naruszenia zasady pewności prawa.

Wreszcie w piątym zarzucie nieważności skarżąca podnosi, że z uwagi na to, iż w przypadkach nr 3, 4, 6, 8–13 nie występują nieprawidłowości, reguła 24 miesięcy — przewidziana w art. 31 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/05 — dotyczy wszystkich przypadków odzyskania należnych kwot, i że w związku z tym obciążenie jej odpowiednimi kwotami odnoszącymi się do okresu wykraczającego znacznie poza 24 miesiące od momentu powiadomienia o wynikach kontroli jest obarczone błędem i powinno zostać unieważnione.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 z 11.8.2005 r., s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2009 r. — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-159/09)

(2009/C 153/86)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Linda-a-Velha, Portugalia) (przedstawiciel: A. Magalhães e Menezes, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 stycznia 2009 r. oddalającej wniosek skarżącej o odstąpienie od poboru zwolnienie należności celnej w wysokości 41 271,09 euro i nakazującej zaksięgowanie tej płatności a posteriori;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca dokonywała pomiędzy wrześniem 2003 a lutym 2005 przywozów partii zamrożonych krewetek z Indonezji, w stosunku do których wystąpiła o odstąpienie od poboru celnej należności przywózowej na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b), art. 236 i 239 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny. (¹)

Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła co najmniej przywołane przepisy w zakresie, w jakim: po pierwsze, nie wypowiedziała się co do wszystkich argumentów przywołanych przez skarżącą we wniosku o odstąpienie od poboru celnej należności przywózowej; po drugie, przedstawiła niepełne, zwodnicze i niezrozu-

miałe uzasadnienie; po trzecie, w sposób nieprawidłowy zinterpretowała błąd samych organów indonezyjskich; i po czwarte wreszcie, uznał za udowodnione okoliczności, które w rzeczywistości nie zostały udowodnione, i w stosunku do których ciężar dowodu spoczywał na organach uczestniczących w postępowaniu, a nie na skarżącej.

(¹) Dz.U. L 97, s. 38.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2009 r. — Ilink Kommunikationssysteme przeciwko OHIM (ilink)

(Sprawa T-161/09)

(2009/C 153/87)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ilink Kommunikationssysteme GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Schütze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie R 1849/2007-4 oraz
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ilink” dla towarów i usług z klas 9, 16, 38 i 42

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹)], ponieważ zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagany charakter odróżniający i nie podlega konieczności pozostawienia do swobodnego używania.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2009 r. — Kitou przeciwko Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych

(Sprawa T-164/09)

(2009/C 153/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Erasmia Kitou (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Papas)

Strona pozwana: Europejski Inspektor Ochrony Danych

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niemożności stosowania rozporządzenia nr 1049/2001 WE;
- ewentualnie stwierdzenie naruszenia prawa w łącznym stosowaniu rozporządzeń nr 1049/2001 WE oraz 45/2001 WE;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji 2008-0600 Europejskiego Inspektora Ochrony Danych
- stwierdzenie, że wniosek o dostęp do dokumentów nie spełnia warunków wymaganych rozporządzeniem nr 45/2001 WE;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, w której Inspektor stwierdził, że ujawnienie w toku krajowego postępowania sądowego niektórych danych dotyczących kariery skarżącej w Komisji Wspólnot Europejskich nie jest sprzeczne z przepisami rozporządzeń nr 45/2001 WE ⁽¹⁾ oraz 1049/2001 WE ⁽²⁾.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że:

- zaskarżona decyzja jest nieuzasadniona w zakresie w jakim opiera się na rozporządzeniu nr 1049/2001 WE, które w tej sprawie zdaniem skarżącej nie ma zastosowania, gdyż wniosek o dostęp nie dotyczył dokumentu w rozumieniu rozporządzenia nr 1049/2001 WE, lecz wyłącznie danych osobowych;
- nawet przy założeniu, że rozporządzenia nr 1049/2001 WE oraz 45/2001 WE stosują się łącznie w niniejszej sprawie, strona pozwana przy ich stosowaniu naruszyła prawo poprzez uznanie, że warunki wymagane rozporządzeniem nr 45/2001WE, dotyczące przetwarzania danych osobowych, stosują się tylko wtedy, gdy znajduje zastosowanie wyjątek z art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 WE;
- strona pozwana naruszyła przepisy rozporządzenia nr 45/2001WE w zakresie w jakim wniosek o dostęp nie dotyczył dokumentu ani nie opierał się na żadnej z przesłanek legalności przetwarzania danych osobowych przewidzianych w art. 5 rozporządzenia nr 45/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener and Shanghai Prime Machinery przeciwko Radzie

(Sprawa T-170/09)

(2009/C 153/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener (Szanghaj, Chiny) i Shanghai Prime Machinery (Szanghaj, Chiny) (przedstawiciele: K. Adamantopoulos i Y. Melin, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w zakresie w jakim:
  - naruszono trzymiesięczny termin na powiadomienie o ustaleniach w zakresie traktowania na warunkach rynkowych, sprzecznie z art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi,
  - bezzasadnie odrzucono wniosek skarżących o traktowanie na zasadach rynkowych, z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. c) część pierwsza pierwszego akapitu rozporządzenia podstawowego,
  - bezzasadnie odrzucono wniosek skarżących o traktowanie na zasadach rynkowych, z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. c) druga część pierwszego akapitu rozporządzenia podstawowego,
  - ustalenia oparto na niewystarczających informacjach z naruszeniem obowiązku starannego i bezstronnego zbadania istotnych aspektów każdej sprawy co gwarantuje wspólnotowy porządek prawny w zakresie procedur administracyjnych,
  - przerzucono ciężar dowodu na eksportujących producentów wnoszących o traktowanie na warunkach rynkowych, z naruszeniem ogólnych zasad prawa wspólnotowego, w szczególności zasady dobrej administracji,